

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoE/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410206858
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6410206858.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Martina Štubniaka, vo veci exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému U. R., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Q. Y. XXX/XX, XXX XX F., t.č. K. XXXX/XX, XXX XX C., Q. republika, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 7748/10, o vymoženie 688,63 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Er/697/2010-42 z 10. novembra 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Er/697/2010-42 z 10. novembra 2022 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinstančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 10. 11. 2022 exekúciu zastavil. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že súdny exekútor bol poverený dňa 30. 08. 2010 vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného, a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., sp. zn. SR 00437/10 zo dňa 04. 03. 2010 (ďalej aj „rozhodcovský rozsudok“). Dňa 22. 01. 2016 súdny exekútor postúpil exekučnému súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 243f ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej aj „Exekučný poriadok“ resp. „EP“). Súd prvej inštancie zistil, že rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom priznal oprávnenému právo na peňažné plnenie (688,63 Eur s prísl.) na základe zmenky. Rozhodcovský súd poukázal na dohodu o vyplnení zmenky uzavretú medzi účastníkmi a na to, že účastníci zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (Zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou dňa 18. 02. 2009, kde povinný vystupoval ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent. Pretože si povinný svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne neplnil, dlh sa stal splatný vcelku dňa 22. 06. 2009. Oprávnený vyplnil dňa 12. 12. 2009 zmenu povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu 688,63 Eur s dátumom začiatku úročenia dňa 22. 06. 2009 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie dňa 17. 12. 2009. Súd prvej inštancie konštatoval, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 18. 02. 2009 Zmluvu o úvere (ďalej aj „Zmluva o úvere“ resp. „zmluva“), na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 500,- Eur a povinný sa zaviazal oprávnenému vrátiť sumu poskytnutého úveru navýšenú o poplatok vo výške 364,- Eur v 8 mesačných splátkach po 108,- Eur počnúc dňom 17. 03. 2009. V Zmluve o úvere bol povinný označený svojím menom, priezviskom, rodným číslom a ďalšími údajmi. Na Zmluve o úvere je podpis povinného s vyhlásením, že svojím podpisom potvrdzuje aj prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v Zmluve o úvere. Vzhľadom na označenie dlžníka (povinného) je z obsahu Zmluvy o úvere možné ustáliť, že povinný túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. V prípade pochybností

o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ, oprávnený), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nesporebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), podľa ktorého ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon povolenia. Oprávnenému sa nepodarilo preukázať, že povinný pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetná zmluva má nesporebiteľský charakter

Súd prvej inštancie exekučnú vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 5 OZ účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“ resp. „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/ , § 243f ods. 6 EP. Súd prvej inštancie uviedol, že z predloženej kópie zmenky vyplýva, že neúplná zmenka (blankozmenka) bola vystavená dňa 18. 02. 2009, t. j. v čase, keď bolo možné v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Keďže pri vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, nebolo prihliadnuté na neprípustnosť resp. obmedzenie používania zmenky, preto súd prvej inštancie exekúciu v súlade s ustanovením § 57 ods. 1 písm. m) EP zastavil.

2. Proti uzneseniu exekučného súdu oprávnený podal včas odvolanie.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov exekučného konania vrátane trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“).

Uviedol, že odmieta posudzovanie povinného ako spotrebiteľa, pretože úver mu bol poskytnutý na účel zamestnania. Povinný v Zmluve o úvere zo dňa 18. 02. 2009 uviedol aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované prostriedky budú použité na tento účel. Podstatné je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel finančné prostriedky spotrebiteľ skutočne použil. V súvislosti s poskytovaním úveru vychádzal z vyhlásení povinného, že ide o úver poskytnutý na výkon zamestnania. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver využitý, už oprávnený neskúmal. U neho treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Na podporu svojich tvrdení poukázal na judikatúrou Súdneho dvora EÚ i na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 21CoE/387/2016-53 zo dňa 28. 03. 2017.

Záverom poznamenal, že úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolenia a podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia úveru zmenkou sa na tieto úvery nevzťahuje. Z uvedených dôvodov nebola na mieste aplikácia ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) EP.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že podkladom na vykonanie exekúcie je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 00437/10 zo dňa 04. 03. 2010, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 688,83 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 688,83 Eur od 22. 06. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 688,83 Eur od 17. 12. 2009 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 216,95 Eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (č. I. 3 spisu).

6. Exekučný titul bol vydaný v dôsledku porušenia povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX (č. I. 35 spisu), ktorú uzatvoril oprávnený s povinným dňa 18. 02. 2009. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré v bode

17. obsahujú dohodu o vyplnení zmeniek. Neúplná zmenka (č. I. 34 spisu) bola povinným vystavená dňa 18. 02. 2009, t. j. v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere. Dňa 12. 12. 2009 vyplnil oprávnený zmenku povinnému v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu 688,63 Eur s dátumom začiatku úročenia dňa 22. 06. 2009. Vyplnená zmenka bola predložená povinnému na zaplatenie dňa 17. 12. 2009. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 30. 08. 2010 vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 05. 02. 2016 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 243f Exekučného poriadku.

7. Odvolací súd konštatuje, že Zmluva o úvere zo dňa 18. 02. 2009 uzatvorená medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. b) ZoSÚ), pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 písm. a) ZoSÚ, ako aj ďalšie predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou normou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 ZoSÚ).

8. Povinný bol v zmluve o úvere označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ. V Zmluve o úvere boli označené finančné prostriedky, ktoré boli povinnému poskytnuté, a to na výkon zamestnania (č. I. 35 spisu).

9. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe konanie oprávneného, ktorým presvedča, navádza alebo pôsobí na spotrebiteľov s cieľom dosiahnuť, aby za účel úveru vyznačili účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, t. j. aby bol tento úver v režime obchodného práva a nie práva spotrebiteľského. Pre posúdenie veci je rozhodujúci skutočný účel, na ktorý bude úver poskytnutý. Povinný v danom prípade podpísal Zmluvu o úvere s obsahom, ktorý ho jednoznačne znevýhodnil. Zaškrtnutím políčka v Zmluve o úvere, ktorý mal preukázať poskytnutie úveru na výkon zamestnania, bez reálneho stotožnenia zamestnania povinného a zistenia, aký konkrétny súvis má uzavretie zmluvy s takýmto zamestnaním povinného, oprávnený nedodrжал úroveň osobitnej starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxe či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v oblasti jeho činnosti. Zmluva o úvere totiž umožňovala aj iný obsah vyhlásenia v podobe poskytnutia úveru na iný účel, avšak oprávnený celkom cielene smeroval svoj postup tak, aby dosiahol režim spadajúci pod Obchodný zákonník. Oprávnený žiadnym spôsobom nepreveril skutočnosti rozhodujúce pre určenie, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto zamestnaním, či predmetom činnosti uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon zamestnania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity oprávneného má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec. Z uvedeného vyplýva, že vzťah medzi oprávneným a povinným je vzťahom spotrebiteľským, pričom rozhodcovský súd na túto skutočnosť pri rozhodovaní o nároku zo zmenky neprihliadol.

10. Súd prvej inštancie v posudzovanej veci postupoval podľa ustanovenia § 243f ods. 6 EP, keďže oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Splnenie tejto zákonnej povinnosti oprávneným však nemá za následok automaticky pokračovanie v konaní. Na podklade označených a predložených skutočností a dôkazov vzniká exekučnému súdu povinnosť preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) EP. Túto povinnosť súd prvej inštancie splnil. Zákonodarca stanovil oprávnenému v prípade, ak sa proti fyzickej osobe vymáha nárok zo zmenky, povinnosť preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, alebo že síce ide o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Dôkazné bremeno má oprávnený a existencia dôvodov na zastavenie konania sa prezumuje (predpokladá).

11. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2015 pod por. č. 93, kde zaujal stanovisko, že ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností

prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve.

12. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 6 ZoSÚ veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Na základe uvedeného bolo potrebné ustáliť, že zmenková suma vo výške 688,63 Eur je v rozpore s § 4 ods. 6 ZoSÚ.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zistil, že exekučným titulom je rozhodnutie vydané v konaní, v ktorom bol uplatnený nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (konkrétne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere), pričom nárok oprávneného zo zmenky uplatnený v exekúcii je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 ZoSÚ, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) EP exekúciu zastavil

14. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Účastníci konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.